

Приятельська розмова

Владислав Бойко

Ішов Байкар дрімучим темним лісом
у пошуках животрепетних тем.
Аж гульк — сидять рядочком Вовк із Лисом:
— Привіт сатирі! Як, старий, живем?

Що там новенького в літературних колах,
чи скоро вийде збірочка нова?..
(У лисячих зубах — качаток двійко кволих,
Вовк лапою ягнятко добива).

— Та не тремти! Ходи до нас у гості!
Сідай, розкажеш нам про се, про те...
На байкарів не маємо ми злості,
хоч ви нас, кажуть, добре скубете.

Та що поробиш: в кожного свій хліб
і в кожного діла свої буденні...
Вже йдеш? Бувай! Побільше перцю сип,
скуби, не бійся: ми, брат, неписьменні!